

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Caixabank SA

Pârâți: José Labella Crespo, Rosario Márquez Rodríguez, Rafael Gallardo Salvat, Manuela Márquez Rodríguez

Întrebările preliminare

1. În conformitate cu Directiva 93/13/CEE a Consiliului ⁽¹⁾ din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, în special cu articolul 6 alineatul (1) din aceasta, și în scopul garantării protecției consumatorilor și utilizatorilor în conformitate cu principiile echivalenței și efectivității, atunci când o instanță națională apreciază existența unei clauze abuzive privind dobânzile de întârziere în contractele de credit ipotecar, trebuie să constate nulitatea clauzei și lipsa efectului obligatoriu al acesteia sau, dimpotrivă, trebuie să modereze respectiva clauză privind dobânzile, acordând un termen executantului sau creditorului pentru a recalcula dobânda?
2. A doua dispoziție tranzitorie din Legea 1/2013 din 14 mai 2013 presupune o limitare clară a protecției intereselor consumatorului prin faptul că impune implicit instanței obligația de a modera o clauză abuzivă privind dobânzi de întârziere, recalculând dobânzile prevăzute și menținând în vigoare clauza abuzivă, în loc să constate nulitatea clauzei și lipsa efectului obligatoriu al acesteia în privința consumatorului?
3. A doua dispoziție tranzitorie din Legea 1/2013 din 14 mai 2013 încalcă Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, în special articolul 6 alineatul (1) din aceasta, prin faptul că nu permite aplicarea principiilor echivalenței și efectivității în domeniul protecției consumatorului și evită aplicarea sancțiunii nulității și a lipsei efectului obligatoriu în privința clauzelor abuzive privind dobânzi de întârziere prevăzute în contractele de credit ipotecar încheiate anterior intrării în vigoare a Legii 1/2013 din 14 mai 2013?

⁽¹⁾ JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 2 de Marchena (Spania) la 10 septembrie 2013 — Caixabank SA/Antonio Galán Rodríguez

(Cauza C-486/13)

(2013/C 352/10)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 2 de Marchena

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Caixabank SA

Pârât: Antonio Galán Rodríguez

Întrebările preliminare

1. În conformitate cu Directiva 93/13/CEE a Consiliului ⁽¹⁾ din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, în special cu articolul 6 alineatul (1) din aceasta, și în scopul garantării protecției consumatorilor și utilizatorilor în conformitate cu principiile echivalenței și efectivității, atunci când o instanță națională apreciază existența unei clauze abuzive privind dobânzile de întârziere în contractele de credit ipotecar, trebuie să constate nulitatea clauzei și lipsa efectului obligatoriu al acesteia sau, dimpotrivă, trebuie să modereze respectiva clauză privind dobânzile, acordând un termen executantului sau creditorului pentru a recalcula dobânda?
2. A doua dispoziție tranzitorie din Legea 1/2013 din 14 mai 2013 presupune o limitare clară a protecției intereselor consumatorului prin faptul că impune implicit instanței obligația de a modera o clauză abuzivă privind dobânzi de întârziere, recalculând dobânzile prevăzute și menținând în vigoare clauza abuzivă, în loc să constate nulitatea clauzei și lipsa efectului obligatoriu al acesteia în privința consumatorului?
3. A doua dispoziție tranzitorie din Legea 1/2013 din 14 mai 2013 încalcă Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, în special articolul 6 alineatul (1) din aceasta, prin faptul că nu permite aplicarea principiilor echivalenței și efectivității în domeniul protecției consumatorului și evită aplicarea sancțiunii nulității și a lipsei efectului obligatoriu în privința clauzelor abuzive privind dobânzi de întârziere prevăzute în contractele de credit ipotecar încheiate anterior intrării în vigoare a Legii 1/2013 din 14 mai 2013?

⁽¹⁾ JO L 95, p.29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 2 de Marchena (Spania) la 10 septembrie 2013 — Caixabank SA/Alberto Galán Luna și Domingo Galán Luna

(Cauza C-487/13)

(2013/C 352/11)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 2 de Marchena

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Caixabank SA

Pârâți: Alberto Galán Luna și Domingo Galán Luna

Întrebările preliminare

1. În conformitate cu Directiva 93/13/CEE a Consiliului ⁽¹⁾ din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, în special cu articolul 6 alineatul (1) din aceasta, și în scopul garantării protecției consumatorilor și utilizatorilor în conformitate cu principiile echivalenței și efectivității, atunci când o instanță națională apreciază existența unei clauze abuzive privind dobânzile de întârziere în contractele de credit ipotecar, trebuie să constate nulitatea clauzei și lipsa efectului obligatoriu al acesteia sau, dimpotrivă, trebuie să modereze respectiva clauză privind dobânzile, acordând un termen executantului sau creditorului pentru a recalcula dobânda?
2. A doua dispoziție tranzitorie din Legea 1/2013 din 14 mai 2013 presupune o limitare clară a protecției intereselor consumatorului prin faptul că impune implicit instanței obligația de a modera o clauză abuzivă privind dobânzi de întârziere, recalculând dobânzile prevăzute și menținând în vigoare clauza abuzivă, în loc să constate nulitatea clauzei și lipsa efectului obligatoriu al acesteia în privința consumatorului?
3. A doua dispoziție tranzitorie din Legea 1/2013 din 14 mai 2013 încalcă Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, în special articolul 6 alineatul (1) din aceasta, prin faptul că nu permite aplicarea principiilor echivalenței și efectivității în domeniul protecției consumatorului și evită aplicarea sancțiunii nulității și a lipsei efectului obligatoriu în privința clauzelor abuzive privind dobânzi de întârziere prevăzute în contractele de credit ipotecar încheiate anterior intrării în vigoare a Legii 1/2013 din 14 mai 2013?

⁽¹⁾ JO L 95, p.29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) la 10 septembrie 2013 — Ronny Verest, Gaby Gerards/Belgische Staat

(Cauza C-489/13)

(2013/C 352/12)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hof van beroep te Antwerpen

Părțile din procedura principală

Apelanți: Ronny Verest, Gaby Gerards

Intimat: Belgische Staat

Întrebarea preliminară

Articolul 56 din Tratatul CE se opune impozitării într-un stat membru a unor imobile neînchiriate situate într-un alt stat membru pe un alt temei decât venitul cadastral local al acestor imobile, în special în acest caz în care se pornește de la premisa că venitul cadastral local se stabilește în același mod precum venitul cadastral belgian rezultat din imobilele situate în Belgia?

Recurs introdus la 13 septembrie 2013 de Cytochroma Development, Inc împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 3 iulie 2013 în cauza T-106/12, Cytochroma Development, Inc/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-490/13 P)

(2013/C 352/13)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Cytochroma Development, Inc (reprezentanți: S. Malynicz, Barrister, A. Smith, Solicitor)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

— anularea Hotărârii Tribunalului din 3 iulie 2013 în cauza T-106/12;

— obligarea OAPI să suporte propriile cheltuieli de judecată precum și pe cele efectuate de recurentă.

Motivele și principalele argumente

Recurenta susține că hotărârea atacată trebuie anulată în temeiul următoarelor motive:

— Tribunalul a încălcat articolul 65 alineatul (6) din Regulamentul privind marca comunitară ⁽¹⁾ și articolul 1 alineatul (6) litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 216/96 ⁽²⁾ referitor la măsurile adoptate de OAPI pentru a se conforma hotărârii Tribunalului;